

ὅσα εἶπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν περὶ τῆς δημώδους σκωπτικῆς ποιήσεως θὰ ἦτο περιττὸν νὰ προσθέσω- μέν τι ἐνταῦθα. Ἄλλως τὰ παρατιθέμενα ποιήματα εἶνε τόσον ἐκφραστικὰ ὥστε οὐδεὶς τῶν ἀναγνώστων μας ἔχει ἀνάγκη νὰ τῶ τὰ διασαφηνώμενα :

Καθὼς γυρνοῦσα μοναχὸς σὲ πρᾶσινο μονοπάτι,
ἀκούω δύο γεροκόρακας, συμβουλευόνταν κἀτι.

Ἄκουω τὸν ἕνα καὶ ἔλεγε : φίλε καὶ συντροφί μου,
ποῦ πέρνομε 'ς τὰ σήμερα τὸ πρόγευμά μας, πέ μου :

Ἐκείνη τῇ χαράδρᾳ ἐκεῖ, πούχει ἀγρίδα τόση,
ἰππότης κεῖται, τῶρα θὰ τὸν ἔχουνε σκοτώσει.

Κανεὶς δὲν ξεύρει πὰ 'ς τῇ γῇ ποῦ κεῖται τὸ κορμί του,
παρὰ μονάχα ὁ γέρακας, ὁ σκύλος καὶ ἡ καλὴ του.

Ὁ σκύλος πάει νὰ κυνηγᾷ μέσ' 'ς τὰ βουνὰ 'ς τὰ δάση,
ὁ γέρακας ζητεῖ ψηλὰ κἀνα πουλὶ νὰ πιᾷση.

Ἄλλου καλοῦ ἀγαπητικῆ ἡ γυναῖκά του ἔχει γίνοι,
ἔτσι προγευματίζουμε καὶ οἱ δύο μας με εἰρήνη.

Σὺ κάθου πὰ 'ς τὸ λαιμό, κόφεις καὶ τρῶς κομματῖα,
γὼ βγένω τὰ ὠραῖα του τὰ γαλανά του μάτια.

Παίρνει καθεὶς μας τὰ μισὰ χρυσόξανθα μαλιά του,
καὶ προφυλάττει ἀπὸ βορῆ καὶ χιόνια τῇ φωλιά του.

Κλάμα τοῦ γίνεται πολὺ, πολλὸς γίνεται θεῆνος,
μὰ δὲν γνωρίζει οὐδὲ κανεὶς, ποῦ νάχη πάει ἐκεῖνος.

Καὶ 'ς τὰ χλωμὰ τὰ πόδια του καὶ στὰ γυμνά του χέρια,
γυρνοῦν ἐδῶ, γυρνοῦν ἐκεῖ αἰώνια τ' ἀέρια.

Δὲν εἶνε θαυμαστὴ ἡ βραχυότης, ἡ γοργότης αὕτη
μεθ' ἧς ἐξελισσεταὶ ἐνώπιόν μας ὀλόκληρος φοβερὰ
τραγωδία :

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

Γ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΔΕΝΔΡΟΝ ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ

Τὸ μοναδικὸν τοῦτο δένδρον δὲν εἶναι θαυμασιόν τι τῶν ἰνδικῶν δασῶν, περιέργον φυτὸν τῶν Ἀφρικανικῶν δρυμῶν, ἀλλ' ἀπλούστατον φυτὸν τῶν χωρῶν μας. Τὸ ὄνομά του εἶναι **Κράταιγος ὁ πλατύφυλλος** εἶδος τοῦ κοινῶς λεγομένου **τρικοκκιά καὶ μουμουτζιλιά**. Αἱ περιέργοι αὐτοῦ ἰδιότητες παρετηρήθησαν ἐσχάτως οὐχὶ ὑπὸ τινος ἐπιστήμονος, ἀλλ' ὑπὸ νέου τινός καὶ ταπεινοῦ ποιμένου. Ἀξιοματικὸς τις ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν γαλλικὴν ἐπιθεώρησιν τὴν ἐπιγραφομένην **Οὐρανὸς καὶ Γῆ** τὰ ἀκόλουθα :

Περιδιαβάζων ἡμέραν τινὰ εἰς τὰ πέριξ τῆς πόλεως, ἐν ἧ ἠδρευε τὸ σύνταγμα μου, συνήντησα τὸν δασοφύλακα, ὅστις, γενομένου λόγου περὶ τῶν προβλέψεων τοῦ καιροῦ, μοὶ διηγήθη τὰ ἐξῆς: « Ἡμέραν τινὰ, διηγεῖται ὁ δασοφύλαξ, ἐν ᾧ ὁ ἥλιος ἔλαμπε λαμπρῶς, μικρὸς τις ποιμὴν μοὶ εἶπε μετὰ πεποιθήσεως ὅτι τὴν ἐσπέραν θὰ ἔβρεχε.

— Καὶ πῶς γνωρίζεις τοῦτο ;

— Ἀπλούστατα' βλέπεις εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δάσους τὸ δένδρον ἐκεῖνο, τοῦ ὁποῖου τὰ φύλλα εἶναι ὅλα λευκὰ ; Λοιπὸν ταῦτα τὴν πρωίαν ἦσαν πρά-

σινα. Συχνὰ δὲ παρετήρησα ὅτι, ὁσάκις τὸ δένδρον γίνεταί λευκόν, τοῦτο προσημαίνει ἀσφαλῶς βροχίην».

Ὁ δασοφύλαξ ἐπλησίασε τὸ προφητικὸν δένδρον καὶ ἀνεγνώρισεν ὅτι τοῦτο ἦτο κράταιγος. Μετὰ δύο ὥρας ὁ καιρὸς μετεβλήθη καὶ ἐπῆλθεν ἰσχυρὰ βροχίη. Ἡ παρατήρησις ἐπανελήφθη πολλάκις καὶ οὐδέποτε τὸ φυτικὸν βαρόμετρον ἔλαθεν, ἰδιότης πολὺτιμος καὶ σπανία διὰ βαρόμετρον.

Ὁ κράταιγος ἔχει: φύλλα πράσινα ἄνωθεν, λευκὰ καὶ βαμβακώδη κάτωθεν. Τὰ φύλλα λοιπὸν αὐτοῦ ταῦτα ἐπικειμένης βροχίης ἀναστρέφονται καὶ τὸ δένδρον φαίνεται λευκόν. Ὁ κράταιγος παράγει ἄνθη λευκὰ ἀρωματώδη, καρπούς ἐρυθρούς καὶ ὑποξύνους γεύσεως λίαν εὐαρέστου καθίσταται ὑψηλὸς περὶ τὰ 8 μέτρα ὁ κορμὸς αὐτοῦ εἶναι εὐθύς. Εὐκολώτατα δὲ δύναται τις νὰ προμηθευθῇ τὸ θαυμασίον τοῦτο βαρόμετρον, ὅπερ δὲν ἀπαιτεῖ οὔτε συντήρησιν οὔτε ἐπιδιόρθωσιν, οὐδέποτε καταστρέφεται καὶ συντελεῖ διὰ τοῦ περιέργου αὐτοῦ φυλλώματος, τῶν ὠραίων ἀνθέων καὶ τῶν λαμπρῶν καρπῶν εἰς διακόσμησιν τῶν κήπων. Πρακτικώτερον καὶ εὐικρινέστερον τῆς δρυὸς τῆς Δαδώνης δὲν χρησιγεῖ χρησιμοῦς αἰνιγματώδεις, ἀλλὰ προαναγγέλλει τὴν βροχίην καὶ τὴν εὐδίαν μετὰ βεβαιότητος ἀνωτέρας τῶν μετεωρολογικῶν ὑπολογισμῶν. Οὐδὲν ὑπάρχει βεβαιότερον καὶ σαφέστερον τῶν συμβουλῶν τοῦ δένδρου τοῦτου. Ἄν τὰ φύλλα εἶναι πράσινα, λάβε τὴν βάρβδον σου, ἐὰν λευκὰ, τὸ ἀλεξιθρόγιόν σου.

Μετὰ τὸ δένδρον βαρόμετρον ἰδοῦ ἄνθος τι ὠρολόγιον, ὅπερ πρό τινος ἐκομίσθη εἰς τὸν φυτολογικὸν κήπον τῶν Παρισίων. Τὸ φυτὸν τοῦτο ἀνεκαλύφθη ἐν τῷ ἰσθμῷ τοῦ Tehuantepec καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ εἶναι λευκόν τὴν πρωίαν, ἐρυθρὸν τὴν μεσημβρίαν, κυανοῦν τὴν ἐσπέραν.

Πλὴν αὐτοῦ καὶ ἰβίσκος ὁ παραλλάσσω τῶν Ἰνδιῶν παράγει ἐν ἀρχῇ ἄνθος, ὅπερ τὴν μεσημβρίαν καθίσταται πορφυροῦν, τὴν δὲ ἐσπέραν δύνουτος τοῦ ἡλίου καθίσταται κατέρυθρον. Ἐπίσης καὶ τὰ ἄνθη Βικτωρίας τῆς βασιλείσεως ἀνοίγονται κατὰλευκα καὶ μετὰ ταῦτα χρωματίζονται ἐρυθρά.

Ὁ κράταιγος δὲν σημειοῖ τὴν ὥραν, ὅπως τὰ προλεχθέντα φυτὰ, προαναγγέλλει τὴν μεταβολὴν τοῦ καιροῦ. Ὁ κράταιγος ἀναστρέφει τὰ φύλλα του, μόλις ὁ οὐρανὸς καλύπτεται καὶ ὁ ἥλιος ἐξαφανίζεται ὑπὸ τὰ νέφη.

Ν. Χ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΕΞ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΝ

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ

Φυσιοδίφης τις παρετήρησεν, ὅτι ζεῦγος ἀκανθουλίδων, ἀφοῦ κατεσκεύασε φωλεάν, ἐπέστρωσε τὸ χεῖλος αὐτῆς με πέταλα κυάνων, ἐποδείξαν με τοῦτο ὅτι ἐκτιμᾷ τὸ χρώμα καὶ ὅτι ἔχει τῆς φιλοκαλίας τὸ αἶσθημα. Καὶ ὁ Δάρβιν, ὁ μέγας φυσιολόγος, ἀπέδωκε κατὰ μέγα μέρος τὸ πλοῦσιον τοῦ χρωματισμοῦ τοῦ πτερώματος τῶν πτηνῶν, τῶν